

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 5C/69/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713202166
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Buľubaš
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2016:2713202166.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudcom JUDr. Borisom Buľubašom v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., sídlom Česká republika, Praha 1, Nové Město, Politických vězňů 1272/21, IČO: 264 29 705, právne zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: S. N., D.. XX.X.XXXX, N. G. XXXX/XXA, XXX XX C., štátna občianka SR, o zaplatenie 434,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 434,- eur od 22.7.2010 do zaplatenia zastavuje.

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 168,- eur, spolu so 6 % ročným úrokom zo sumy 168,- eur od 5.10.2010 až do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 10,- eur mesačne splatných vždy do posledného dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

Súd žalovanej nepriznáva náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Dňa 28.3.2013 bola Okresnému súdu Z. doručená žaloba o zaplatenie sumy 434,- eur s príslušenstvom a trov konania. Žalobca uplatnil svoju pohľadávku na základe zmenky a to na tlačive „A“ podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 (ďalej len „nariadenie“), ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Žalobou si žalobca uplatnil proti žalovanej právo na zaplatenie zmenkovej sumy vo výške 434,- eur, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 434,- Eur od 22.7.2010 do zaplatenia, 6 % ročného úroku zo zmenkovej sumy 434,- Eur od 5.10.2010 eur do zaplatenia, a zmenkovej odmeny vo výške 1/3 percenta zmenkovej sumy, teda v sume 1,45 Eur. V žalobe uviedol, že žalobca ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil odporca dňa 11.1.2010 na zmenkovú sumu 434,- Eur, pričom sa zaviazal aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 22.7.2010. Indosovaná zmenka je vista zmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Zmenka bola vystavená dňa 11.1.2010 na sumu 434,- Eur, pričom do jej textu bol počatý záväzok odporcu zaplatiť na túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s 0,25 % denným úrokom od 22.7.2010. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľ doposiaľ zaplatil 0,- Eur. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“ indosant nenechal uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou.

Súd prostredníctvom tlačiva B „Žiadosť súdu alebo tribunálu o doplnenie alebo opravu tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky“ vyzval žalobcu, aby súdu oznámil, na základe akého zmluvného vzťahu došlo k vystaveniu zmenky, či sa jednalo o zabezpečenie záväzku a nech doloží zmluvu resp. listinu, ktorá bola podkladom na vystavenie zmenky.

Podaním doručeným súdu dňa 23.4.2013 žalobca uviedol, že poskytol súdu dostatočne jasné a primerané informácie o uplatnenej pohľadávke, ktorá je založená na zmenkových nárokoch vyplývajúcich z platnej zmenky. Zmenkové informácie preniesol žalobca presne do návrhu na uplatnenie pohľadávky, a preto neostáva z jeho strany čo doplniť alebo opraviť. Navrhovateľ uplatňuje majetkové práva zo zmenky a nie z pohľadávky. Žalobca disponuje len indosovanou zmenkou a nemá k dispozícii iné primerané a presné údaje alebo listiny, ktoré súd vyžaduje. Vzhľadom nato žalobca nemá dostatočne presne a primerané údaje na to, aby mohol zodpovedne zhodnotiť typ zmenky a titul jej vznik.

Žalobca je obchodnou spoločnosťou so sídlom na území Českej republiky. Žalovaná, ako fyzická osoba má bydlisko na území Slovenskej republiky. Žalovaná zmenka bola vystavená na území Slovenskej republiky, kde je i platobné miesto. Právomoc súdu Slovenskej republiky v tejto veci je daná s poukazom na článok 2 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach. Hodnota pohľadávky v čase doručenia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky súdu nepresahuje 2000 eur bez akýchkoľvek úrokov, výdavkov a nákladov, a preto sa podľa č. 2 odseku 1 nariadenia č. 861/2007 na tento spor uplatňuje práve toto nariadenie č. 861/2007. V súlade s čl. 11 preambuly, čl. 4 odsek 1 a čl. 25 odsek 1 písm. a) nariadenia č. 861/2007, Slovenská republika, ako zmluvná strana nariadenia č. 861/2007 komisii oznámila, že príslušnými súdmi na vydanie rozsudkov v európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu budú v Slovenskej republike okresné sudy, pričom žalobca si príslušnosť okresného súdu v Slovenskej republike vybral podľa bydliska žalovanej.

Okresný súd Z. v danom prípade najskôr skúmal svoju vecnú príslušnosť v danom konaní. Okresný súd Z. je názoru, že je príslušným súdom v danej veci aj napriek tomu, že v konaní žalobca svoj nárok uplatňuje na základe zmenky. Je to predovšetkým vzhľadom k postaveniu žalovanej ako spotrebiteľa. Na konanie v sporoch týkajúcich sa zmenky sú príslušné sudy v sídle kraja teda v tomto konaní by bol príslušný Okresný súd H.. Zmenka na základe ktorej žalobca uplatňuje v tomto konaní svoju pohľadávku však bola vyplnená na podklade spotrebiteľskej zmluvy a teda v tomto prípade okrem toho, že ide o nárok zo zmenky ide súčasne aj o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy a pre spotrebiteľa je výhodnejšie, aby sa jeho vec prejednávala na súde, v obvode ktorého má spotrebiteľ bydlisko a taktiež aby sa súd zaoberal daným prípadom aj v súvislosti s právnou úpravou týkajúcou sa spotrebiteľských zmlúv. Uvedené bolo konštatované aj v uznesení Krajského súdu S. H. Č.. G.. XXNcb/XX/XXXX zo dňa 11. júna 2013, ktorý rozhodoval o nesúhlase Okresného súdu H. s postúpeniu veci z Okresného súdu B. na Okresný súd H.. Krajský súd H. vo svojom rozhodnutí uviedol, že prednosť tzv. komunitárneho práva pred zákonmi Slovenskej republiky musí byť dôvodom, pre ktorý Okresný súd Z. (v tomto konaní) nielenže musí naďalej trvať na už skôr ním vyslovenom, čiže na tom, že korektný tzv. eurokonformný výklad vnútroštátneho práva pripúšťa záver o použiteľnosti (súdom) len tých jeho ustanovení, ktoré nevybočujú z medzí ustanovených predpismi práva komunitárneho, ale takýto skorší záver sa žiada doplniť tiež tak, že ak inak použiteľná norma vnútroštátneho práva pripúšťa ako výklad pre spotrebiteľa priaznivejší, tak i ten menej priaznivý, eurokonformným aj ústavne konformným môže byť len výklad pre spotrebiteľa výhodnejší. Len takýto záver možno považovať za súladný tiež s doterajšou judikatúrou SD vo veciach týkajúcich sa výkladu Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (tu por. napr. rozsudky SD v jeho veciach zn. C - 473/00 a C - 243/08), podľa ktorej v rozpore s cieľmi smernice je vnútroštátna právna úprava brániaca plnému uplatneniu práv spotrebiteľa a vnútroštátny súd by mal mať možnosť skúmania nekalých zmluvných podmienok (vrátane prípadného dojednania o výlučnej právomoci, čiže v slovenských podmienkach príslušnosti súdu pre spotrebiteľa ťažšie prístupného) aj z úradnej povinnosti; nech aj stále platí tiež, že takáto judikatúra sa obmedzila len na skúmanie nekalých zmluvných podmienok (nie teda aj problematických podmienok majúcich pôvod vo všeobecne záväznom predpise vnútroštátneho práva). Uplatnením úvah zhora je preto nevyhnutné odmietnuť formalistickejší prístup vyvodzujúci kritérium pre určenie príslušnosti výlučne z povahy inštitútu uvedeného v žalobe za základ žalobou uplatneného nároku (ktorým inštitútom je v príslušných súvislostiach zmenka), ale naopak pred uplatnením takéhoto kritéria treba vylúčiť možnosť, že opretím žaloby výlučne o istý právny inštitút sa tu môže zastierať prvotný spotrebiteľský charakter vzťahu. Ak totiž výsledkom takejto simulácie (rozumej vytvorenia dojmu, že tu okrem zmenky niet ničoho

iného) bude spravidla nazeranie na vzťah ako na zmenkový a aj na následné súdne konanie iba ako na konanie vo veci týkajúcej sa zmenky (nech aj toto vychádzajúc výlučne z údajov zanesených do žaloby takým nepopierateľne je), teda bez prihliadania na možné použitie zmenky ako inštitútu sledujúceho zabezpečenie splnenia záväzku dlžníka zo spotrebiteľskej zmluvy, práve takéto „užšie“ nazeranie na problém spôsobí, že bude na úkor súdu bydliska spotrebiteľa (totožného s jeho všeobecným súdom, ak je spotrebiteľ žalovaným) uprednostnená príslušnosť zmenkového súdu (tu súdu spotrebiteľovi takmer vždy vzdialenejšieho, pokiaľ pravda nepôjde o prípad žalovaného spotrebiteľa s bydliskom v štandardnom obvode toho súdu, ktorý zákonodarca určil za súd zmenkový a pre tento účel takému súdu určil za obvod jeho pôsobnosti obvod celého súdneho kraja). S týmito dôvodmi sa Okresný súd Z. stotožňuje.

Dňa 29.10.2013 súd v zmysle článku 5 ods. 2 Nariadenia 861/2007/ES doručoval žalovanej kópiu tlačiva (návrhu) na uplatnenie pohľadávky, kópiu zmenky spolu s vyplneným „C“ Tlačivom na odpoveď. Žalovaná zásielku prevzala dňa 30.10.2013. Žalovaná do 30 dní po doručení tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a tlačiva na odpoveď, neodpovedala.

Uznesením č. k. 5C/69/2013- 39 zo dňa 28.1.2014 súd konanie prerušil do skončenia konania o prejudiciálnej otázke predloženej Súdnemu dvoru Európskej únie uznesením Krajského súdu S. A. Č.. G.. XCo/XXX/XXXX - XX zo dňa 16.10.2013 vedeného pod č. Y.-XXX/XX. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca včas odvolanie.

Uznesením Krajského súdu S. H. Č.. G.. XCo/XXX/XXXX-XX zo dňa 27.2.2015 bolo odvolanie žalobcu odmietnuté, nakoľko vec SD Z.. R.. Y.-XXX/XX bola na základe späťvzatie návrhu na začatie prejudiciálneho konania prešovským KS (urobeného podaním zo 7. mája 2014, doručeným SD 13. deň rovnakého mesiaca i roka) a na toto nadväzujúceho uznesenia predsedu SD zo 4. júna 2014 Č.. XXXXXX vymazaná z registra SD; okrem toho však aj to, že prešovský KS už uznesením zo 16. mája 2014 zastavil i odvolacie konanie vo veci vedenej ním pod Z.. R.. XCo/XXX/XXXX (v tomto prípade na základe späťvzatie odvolania účastníčkou, ktorá ho podala, teda žalobkyňou, urobeného podaním z 10. apríla 2014, doručeným Okresnému súdu C. 14. apríla 2014). Z toho dôvodu odpadla prekážka na prerušenie konania a súd mohol ďalej pokračovať v konaní.

Pred začatím pojednávania doručil žalobca súdu dňa 28.12.2015 čiastočné späťvzatie návrhu a to v časti zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne, čím si žalobca uplatňuje zmenkový úrok vo výške 0,06 % denne.

Vzhľadom na vyššie uvedené, súd konanie v časti zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne zo sumy 434,- eur od 22.7.2010 do zaplatenia podľa § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil.

Žalobca sa písomne vyjadril podaním doručeným súdu dňa 11.1.2016. Uviedol, že hodnotí procesný postup súdu, ktorý nariadil pojednávanie za nesprávny, nakoľko konanie inicioval navrhovateľ podľa čl. 4 nariadenia č. 861/2007 a preto očakáva, že súd v ňom bude postupovať podľa zásad definovaných v tomto nariadení. Prioritné sú zásady efektivity a hospodárnosti konania. Podľa nariadenia je konanie písomné. Súd nariadi pojednávanie ak to považuje za potrebné a alebo ak o to požiadajú niektorá zo strán. V danom prípade nie sú splnené podmienky na nariadenie pojednávania. Ak by sa však požiadavka na nariadenie ústneho pojednávania javila ako nevyhnutná súd mal povinnosť rozhodnúť o nariadení pojednávania formou uznesenia a toto riadne zdôvodniť. Ďalej uviedol, že nemá námietky s tým, aby sa vo veci otvorilo pojednávanie bez jeho účasti, teda nežiada o odročenie pojednávania. Ak v priebehu konania akýmkoľvek spôsobom dôjde k popretiu pohľadávky, žiada, aby súd pojednávanie odročil, vo veci neukončil dokazovanie a žalobcu oboznámil s formulovanými námietkami a to zaslaním znenia zápisnice. Žalobca touto cestou aj doplnil právnu argumentáciu a poukázal na uznesenie Krajského súdu S. A. Z.. R.. XX Y. zo dňa 5.9.2013, uznesenie Krajského súdu S. N. N. Z.. R.. XCoZm/XX/XXXX zo dňa 21.11.2013.

Podľa článku 19 Nariadenia č. 861/2007/ES pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie. Keďže toto súdne konanie sa vedie v Slovenskej republike, riadi sa Zákom č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

Vzhľadom na možnosť iného právneho posúdenia veci ako je uvedené v podanej žalobe, súd považoval za potrebné nariadiť ústne pojednávanie (článok 5 bod 1 v spojení s článkom 7 bod 1 písm. c) Nariadenia č. 861/2007/ES).

Keďže Nariadenie 861/2007/ES neupravuje postup súdu pri nariadení pojednávania, s poukazom na článok 19 Nariadenia č. 861/2007/ES pri nariadení pojednávania súd postupoval v zmysle § 115 a nasl. Zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov a nevydával osobitné rozhodnutie o nariadení pojednávania, keďže toto Občiansky súdny poriadok nevyžaduje a aj v zmysle Nariadenia 861/2007/ES súd rozhodnutie vydáva iba vtedy, ak o nariadenie ústneho pojednávania požiada niektorá zo strán, teda niektorý z účastníkov konania, a súd takúto žiadosť odmieta, vtedy dôvody odmietnutia uvedie písomne.

Žalobca ani právny zástupca žalobcu sa na riadne predvolané pojednávanie nedostavili.

Právny zástupca žalobcu neúčast' ospravedlnil emailom doručeným súdu dňa 11.1.2016 (deň pred pojednávaním) v ktorom uviedol, že žiada o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a to z dôvodu, že v určenom čase bolo vytýčené pojednávanie v právnej veci žalobcu Tallo (zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko s.r.o.) o zmene zverenia so rodičovskej starostlivosťou pred Okresným súdom A. od 13:00 hod. Uviedol, že nemá námietky s tým, aby sa vo veci otvorilo pojednávanie bez jeho účasti, teda nežiada o odročenie pojednávania. Ak v priebehu konania akýmkoľvek spôsobom dôjde k popretiu pohľadávky, žiada, aby súd pojednávanie odročil, vo veci neukončil dokazovanie a žalobcu oboznámil s formulovanými námietkami a to zaslaním znenia zápisnice. Žiadal, v prípade ak odporca navrhne vykonať dôkazy, alebo aj súd vykoná dôkazy, aby súd navrhovateľa oboznámil s navrhnutými dôkazmi v súlade s §123 O. s. p. a aby umožnil žalobcovi uplatniť právo vyjadriť sa k navrhnutým dôkazom a ku všetkým dôkazom, ktoré sa v konaní vykonali.

Podľa § 119 ods. 1,2 O.s.p. pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu, po tom, čo sa o ňom dozvedel alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať. Návrh na odročenie pojednávania obsahuje najmä:

- a) dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania,
- b) deň, keď sa účastník o dôvode dozvedel,
- c) ak je to možné, uvedenie elektronickej adresy, telefaxu alebo telefónu, na ktoré súd bezodkladne oznámi, ako návrh posúdil.

Ustanovenie § 101 ods. 2 veta druhá O. s. p. umožňuje súdu, aby v záujme hospodárnosti a rýchlosti konania prejednal vec na pojednávaní v neprítomnosti účastníka za predpokladu, že účastník bol na pojednávanie riadne predvolaný, na pojednávanie sa nedostavil a ani nepožiadaval z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Splnenie predpokladov pre možnosť prejednať vec v neprítomnosti účastníka musí súd skúmať veľmi dôsledne, pretože jeho nesprávny postup v tomto smere môže mať za následok porušenie základného práva účastníka vyplývajúceho z článku 48 ods. 2 Ústavy SR a to práva na verejné prejednanie veci v jeho prítomnosti. Procesné právo účastníka požiadať o odročenie pojednávania je podmienené dôležitosťou dôvodu, pre ktorý o odročenie požiada. Posúdenie opodstatnenosti, dôležitosti dôvodu v každej veci musí vychádzať z konkrétnych okolností prípadu.

V danej veci žalobca prevzal predvolanie na pojednávanie dňa 4.1.2016, ktoré sa uskutočnilo dňa 12.1.2016. Ako dôvod neprítomnosti uviedol kolíziu s inými pojednávaniami. Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 68/98 z 13. 01. 1999 uverejneného pod číslom 11/1999 v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky, obsahom základného práva zaručujúceho právo každého, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, nie je povinnosť súdu vyhovieť akejkolvek jeho žiadosti na odročenie pojednávania. Kolízia dvoch pojednávanií toho istého účastníka v tom istom termíne na rozdielnych súdoch nie je akceptovateľným predpokladom uznania existencie dôležitého dôvodu na odročenie riadne a včas vytýčeného pojednávania. Posúdenie opodstatnenosti dôležitého dôvodu (§ 119 ods. 2 O. s. p.) v každom konkrétnom prípade patrí výlučne do právomoci konajúceho súdu. V zmysle judikátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejneného pod F. XX/XXXX, dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania pred súdom môže byť aj kolízia s iným pojednávaním právneho zástupcu účastníka konania, ak od účastníka nemožno spravodlivo požadovať, aby si zvolil iného zástupcu. Z uvedených rozhodnutí vyplýva, že samotná kolízia pojednávanií právneho

zástupcu účastníka nie je bez ďalšieho dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania v zmysle § 119 ods. 2 O. s. p.. Zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku nevyplýva pravidlo, podľa ktorého by len v závislosti od predmetu konania, jeho účastníkov, dátumu vytýčenia pojednávania alebo iných skutočností malo v prípade kolízie určité pojednávanie prednosť pred iným. Advokát, ktorý zistí, že v dvoch súdnych konaniach dochádza v určitý deň ku kolízii nariadených súdnych pojednávanií, má možnosť účelne využiť všetky zákonom akceptovateľné spôsoby poskytovania právnej pomoci účastníkovi, ktorého zastupuje. Do úvahy prichádza aj zastúpenie advokátskym koncipientom alebo iným advokátom podľa § 16 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní alebo podľa § 25 O. s. p.

Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že žalobca mal dostatočný časový priestor, aby na vytýčenom pojednávanií zabezpečil účasť iného advokáta prípadne advokátskeho koncipienta. Súdu je známe, že spoločnosť Pohotovosť s.r.o. si uplatňuje svoje nároky voči Slovenskej republike, pričom bolo podaných niekoľko tisíc žalobných návrhov na všetky okresné sudy v Slovenskej republike. Je teda prirodzené, keďže uvedená spoločnosť je zastúpená tou istou advokátskou kanceláriou, že termíny pojednávanií sa budú prelínať. Je však povinnosťou právneho zástupcu, aby túto situáciu zabezpečil tak, aby každému klientovi bol schopný ponúknuť plnohodnotné právne služby.

Taktiež žiadosť právneho zástupcu žalobcu o odročenie pojednávania v prípade ak bude jeho nárok spochybnený súd považuje za irelevantnú. Právne mu zástupcovi musí byť zrejmé, že ak súd nariadi ústne pojednávanie, bude na tomto pojednávanií vykonávať aj dokazovanie preto je v jeho záujme (záujme klienta, ktorého zastupuje), aby bol na takomto konaní prítomný a uplatňoval procesné práva účastníka. Žiadne ustanovenie právneho predpisu neukladá povinnosť súdu, aby účastníka oboznamoval s dôkazmi, ktoré boli vykonané na riadnom pojednávanií, na ktoré bol riadne a včas predvolaný a bez dôležitého dôvodu sa na pojednávanie nedostavil.

Vzhľadom na to súd nepovažoval dôvod, pre ktorý sa ospravedlnil žalobca za taký vážny dôvod, pre ktorý by bolo dôvodné pojednávanie v prejednávanej veci odročiť a podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v neprítomnosti žalobcu.

Súd, majúc za splnené podmienky dané v § 101 ods. 2 O.s.p., vec prejednal a rozhodol bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu a prihliadol pritom na obsah spisu a na listinné dôkazy.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, zmenkou č.l. 7, zmluvou o úvere č.l. 99, Všeobecnými podmienkami poskytovania úveru (ďalej len "VPPU"), podaním spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. č.l. 78, rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu č.l. 91, fotokópiou spisu Slovenskej rozhodcovskej, a.s. č.l. 87-102, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav veci:

Z predloženej zmenky súd zistil, že bola vystavená S. Z. dňa 11.1.2010 s tým, že žalovaná ako vystaviteľ zmenky svojim podpisom potvrdila, že zaplatí za túto zmenku pri predložení na rad: pre POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu N. L., P. Z., S. Č.. XXXXX/B zmenkovú sumu 434,- eur a zmenkový úrok 0,25 % denne od 22.7.2010. Zmenka bola vystavená s doložkou „bez protestu“ a „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Na zmenke je uvedený aj údaj - číslo zmluvy XXXXXXXXXX. Na druhej strane zmenky bola obsiahnutá doložka : Namiesto nás na rad CD Consulting s.r.o., K červenému dvoru 3269/25a, 130 00 Praha, ČESKÁ REPUBLIKA, IČO: 264 29 705 a podpis konateľa spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. M. T..

Súdu je z jeho činnosti známe, že spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava si uplatňuje svoje nároky aj v exekučných konaniach. Konajúci súd si potom zabezpečil aj spis Okresného súdu Z. Z. R. XEr/ XXXXXXX vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava proti žalovanej ako povinnému o vymoženie pohľadávky v sume 434,- eur istiny s príslušenstvom a vykonal dokazovanie aj dôkazmi predloženými v tomto spise (§ 120 ods. 1 in fine O.s.p.), keďže ich vykonanie bolo nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a dôsledné posúdenie uplatneného nároku (§ 2 O.s.p.).

Výzvou zo dňa 12.6.2015 vyzval súd spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, aby súdu oznámili koľko splátok a v akej výške zaplatila žalovaná v súvislosti s poskytnutým

úverom na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 11.1.2010 a ako boli jej splátky započítané. Súčasne nech predložia k tomu listinné dôkazy o spôsobe splácania (výpis z účtu, karta klienta a pod.).

Dňa 30.6.2015 bola súdu doručená odpoveď spoločnosti POHOTOVOSŤ s.r.o. spolu so splátkovým kalendárom, zmluvou o úvere a všeobecnými obchodnými podmienkami.

Z predložených dôkazov súd zistil, že dňa 11.1.2010 spoločnosť POHOTOVOSŤ, s. r. o. Bratislava ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili v písomnej forme Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX. Zmluva bola uzatvorená na predtlačenom formulári. Podľa tejto zmluvy veriteľ je oprávnený poskytnúť dlžníkovi úver v sume 250,- eur a dlžník sa zaväzuje veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 242,- eur (t.j. celkovo čiastku 482,- eur) zaplatiť v 12 mesačných splátkach po 41,- eur počnúc dňom 12.2.2010 na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných obchodných podmienkach. V ďalšej časti dlžník prehlasuje, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon povolania.

Ďalej zmluva obsahuje predtlačný text o tom, že „dolu podpísaný dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom tejto zmluvy o úvere, ako aj s obsahom plnomocenstiev v nej uvedených a súhlasí so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú na zadnej strane tejto zmluvy; nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať a súčasne potvrdzuje prevzatie zmluvy vrátane všeobecných podmienok na zadnej strane zmluvy a vyhlasuje, že je plne spôsobilý na všetky právne úkony a že uvedené osobné údaje zodpovedajú skutočnosti“.

Rubovú stranu zmluvy tvorili Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, keď článok 14 obsahoval Dohodu o vyplnení zmenky tak, že na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky vyplývajúce z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Zmluvné strany sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t. j. keď dlžník neuhradí včas 4 po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh.

Z rozhodcovského spisu Stáleho rozhodcovského súdu, G. F. X, XXX XX N. Z. R. Z. XXXXX/XX súd zistil, že návrhom na začatie konania zo dňa 20.10.2010 sa spoločnosť POHOTOVOSŤ s.r.o. domáhala na rozhodcovskom súde zaplata sumy 434,- eur so zmenkovým úrokom 0,25 % denne od 22.7.2010 do zaplata, so zákonným úrokom 6% ročne zo sumy 434,- eur od 5.10.2010 do zaplata. Rozhodcovský spis obsahoval zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 11.1.2010, VOP, zmenku zo dňa 11.1.2010, pokus o zmier zo dňa 30.9.2010, prehľad splátok a výzvu na žalobnú odpoveď. Podľa pokusu o zmier zo dňa 30.9.2010 spoločnosť POHOTOVOSŤ s.r.o. oznámila žalovanej, že zmenka bola dňa 30.9.2010 vyplnená a je k dispozícii na preplatenie v sídle spoločnosti POHOTOVOSŤ s.r.o. dňa 5.10.2010.

Rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu, so sídlom G. F. X, XXX XX N., ktorý bol zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s., Z. R. Z. R. Z. XXXXX/XX zo dňa 22.12.2010, rozhodcovský súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť spoločnosti POHOTOVOSŤ s.r.o. sumu 434,- eur so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 434,- eur od 22.7.2010 do zaplata, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 434,- eur od 5.9.2010 do zaplata a nahradiť trovy konania vo výške 169,94 eur, t.j. pohľadávka, ktorá je uplatnená aj v tomto súdnom konaní.

Z výsluchu žalovanej súd zistil, že zmluvu o úvere z roku 2010 a aj zmenku podpisovala. Na zmenke vtedy keď ju podpisovala nebola suma 434,- eur. Nevedela pri podpísaní zmluvy o úvere, že má ešte na viac na poplatkoch zaplatiť 240,- eur. V hotovosti pri podpise zmluvy jej vyplatili 234,- eur. Nepamätá si či podpisovala doklad o prevzatí úveru. Nevie z akého dôvodu je v zmluve uvedená zmluva 250,- eur a to suma úveru. Bola oboznámená s podmienkami úveru avšak tieto nepodpisovala. Nevie sa vyjadriť koľko splátok na tento úver uhradila. Nemá doklady k uhradeným splátkam. Úver prestala splácať nakoľko bola v takej finančnej situácii, že jej nevychádzali finančné prostriedky na splácanie úveru. V tom čase bol jej manžel chorý, potreboval starostlivosť. Manžel potom zomrel, bolo to asi pred 3 rokmi. Je na dôchodku. Dôchodok má 134,- eur mesačne. Býva s dcérou, ktorej prispieva na bývanie a taktiež je vážne chorá.

Má finančné výdaje na lieky. Pohľadávku by dokázala splácať po 10,- eur mesačne vzhľadom k mojej životnej a finančnej situácii.

Podľa čl. 5 odsek 2 nariadenia č. 861/2007 po doručení správne vyplneného tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky súd alebo tribunál vyplní časť I vzorového tlačiva C na odpoveď, ako je uvedené v prílohe III.. Kópia tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a v prípade potreby podporných dokumentov spolu s vyplneným tlačivom na odpoveď sa doručí odporcovi v súlade s čl. 13. Tieto dokumenty sa odošlú do 14 dní od doručenia správne vyplneného tlačiva na uplatnenie pohľadávky.

Podľa čl. 5 odsek 3 nariadenia č. 861/2007 odporca odpovie do 30 dní po doručení tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a tlačiva na odpoveď tak, že vyplní časť II vzorového tlačiva C na odpoveď, pričom v prípade potreby poskytne všetky príslušné podporné dokumenty, a zašle ho späť súdu alebo tribunálu, alebo akýkoľvek iným vhodným spôsobom, pri ktorom nepoužije tlačivo na odpoveď.

Podľa čl. 5 odsek 4 nariadenia č. 861/2007 do 14 dní od doručenia odpovede odporcu súd alebo tribunál odošle navrhovateľovi kópiu odpovede spolu s príslušnými podpornými dokumentmi.

Podľa článku I. § 48 ods. 1 Zákona č. 191/1950 Sb. Zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov, majiteľ môže postihom žiadať:

1. zmenkovú sumu, pokiaľ nebola zmenka prijatá alebo zaplatená, s úrokami, ak boli dojednané;
2. šesť percentové úroky odo dňa zročnosti;
3. trovy protestu a podaných správ, ako aj ostatné trovy;
4. odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy alebo v menšej dohodnutej výške.

Podľa článku I. § 75 Zákona č. 191/1950 Sb. Zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov, vlastná zmenka obsahuje:

1. označenie, že ide o zmenku, pojaté do vlastného textu listiny a vyjadrené v jazyku, v ktorom je táto listina písaná;
2. bezpodmienečný sľub zaplatiť určitú peňažnú sumu;
3. údaj zročnosti;
4. údaj miesta, kde sa má platiť;
5. meno toho, komu alebo na rad koho sa má platiť;
6. dátum a miesto vystavenia zmenky;
7. podpis vystaviteľa.

Podľa článku I. § 11 ods. 1 Zákona č. 191/1950 Sb. Zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov, každú zmenku, i keď nebola vystavená na rad, možno previesť indosamentom (rubopisom).

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 z. č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 17 ods. 3 Zák. č. 129/2010 Z. z. (účinného od 1.1.2011), v súvislosti s poskytovaním spotrebiteľského úveru nemožno splniť dlh alebo zabezpečiť jeho splnenie zmenkou alebo šekom.

Podľa § 5b Zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1.5.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 5a ods. 1 písm. b) Zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 1.5.2014, neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou alebo šekom.

Podľa § 4 ods. 1, 2 z. č. 258/2001 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 Zák. č. 258/2001 Z.z. pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa čl. 2 písm. a) smernice 93/13/EHS na účely tejto smernice "nekalé podmienky" znamenajú zmluvné podmienky definované v článku 3.

Podľa čl. 3 ods. 1 a 2 smernice 93/13/EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu.

Podľa čl. 5 smernice 93/13/EHS V prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 ods. 2

Podľa čl. 6 ods. 1 smernice 93/13/EHS členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa bodu 31 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES zmluva o úvere by mala zrozumiteľným a stručným spôsobom poskytovať všetky potrebné informácie, aby sa mohol spotrebiteľ oboznámiť so svojimi právami a povinnosťami, ktoré mu z nej vyplývajú.

Podľa čl. 8 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES obchodná praktika sa považuje za agresívnu, ak v skutkovej súvislosti, berúc do úvahy všetky jej črty a okolnosti, obťažovaním, nátlakom vrátane použitia fyzickej sily alebo neprimeraným vplyvom podstatne zhoršuje alebo je spôsobilá významne zhoršiť slobodu výberu alebo správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Súd skúmal povahu účastníkov konania, keďže zmenka je vystavená fyzickou osobou - žalovanou, nepodnikateľom a to v prospech žalobcu - právnickej osoby. Vzhľadom k tomu, že predmetná zmenka bola vystavená v prospech právnickej osoby, ktorá vykonáva svoju podnikateľskú činnosť aj poskytovaním pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom, je tu reálny predpoklad, že právo uplatňované v danom konaní zo zmenky, môže mať právny základ v spotrebiteľskom vzťahu.

V zmysle platných právnych predpisov a judikatúry (napr. rozhodnutie ESD Z..R.. Y.-XXX/XXXX z 14.3.2013, rozhodnutie ESD Z..R.. Y.-XX/XX a pod) v súčasnosti už nie je sporné, že súd v každom štádiu konania a v každom druhu konania je povinný ex offio, t.j. z úradnej povinnosti skúmať, či sa nejedná v danej veci o spotrebiteľský právny vzťah a teda či sa na konkrétny právny vzťah použijú právne normy spotrebiteľského práva za účelom zabezpečenia ochrany spotrebiteľa. Teda aj v danom konaní bol súd povinný z úradnej moci skúmať, či sa nejedná o spotrebiteľský vzťah a to bez ohľadu na to, že sa v danom konaní uplatňuje právo zo zmenky.

Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie ESD Y.-XXX/XXXX z 14.03.2013, z ktorého vyplýva, že napriek tomu, že v danom prípade sa jedná o vzťah uplatnený na základe zmenky ako abstraktného cenného papiera, je povinnosťou súdu skúmať postavenie žalovaného ako spotrebiteľa. Samotný ESD v uvedenom prípade z úradnej moci skúmal postavenie žalovaného ako spotrebiteľa.

Predmetom daného konania je nárok žalobcu vyplývajúci z vlastnej zmenky, pôvodne vystavenej vo forme blankozmenky na zabezpečenie nárokov žalobcu zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX (číslo zmluvy sa nachádza aj na zmenke) zo dňa 11.1.2010. Na predmetnej zmluve bola žalovaná označená ako občan - fyzická osoba. Súd považoval za preukázané, že zmluva bola uzatváraná na formulári veriteľa, teda mala predtlačený text, a to vrátane označenia veriteľa ako zmluvnej strany a do zmluvy sa dopisovali len údaje, ktoré vzhľadom na charakter nemohli byť vopred dané, a to osobné údaje dlžníka, resp. údaje o obchodnom mene dlžníka, výška poskytnutého úveru, výška poplatku, spôsob splatnosti. Rubovú stranu zmluvy tvorili predtlačené Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, vrátane predtlačeného článku 14 o Dohode o vyplnení zmenky a predtlačeného článku 17 o tom, že zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom. V deň podpisu Zmluvy o úvere bola vystavená zmenka, v ktorej s poukazom na článok 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré tvorili zadnú stranu Zmluvy, nebola vyplnená zmenková suma a dátum úročenia. Rovnako za nespornú súd považoval aj skutočnosť, že zmenka, od ktorej si žalobca uplatňuje nárok v tomto súdnom konaní, má povahu zabezpečovacej zmenky, tak ako to bolo priamo konštatované v článku 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Zároveň súd zistil, že práva vyplývajúce z predmetnej zmenky boli spoločnosťou POHOTOVOSŤ, s.r.o. prevedené rubopisom na žalobcu.

Z úradnej činnosti súdu je pritom známe, že pôvodný remitent - spoločnosť POHOTOVOSŤ s.r.o., v prospech ktorého bola žalovaná zmenka vystavená a ktorý predmetnú zmenku od žalovanej prijal, vykonáva svoju činnosť prevažne poskytovaním spotrebiteľských úverov a tento je taktiež vedený v registri veriteľov a podregistri iných veriteľov (ktorý vedie Národná banka Slovenska) ako iná spoločnosť poskytujúca spotrebiteľské/iné úvery.

Dôvodom vzniku zmenky je zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 11.1.2010. Uvedená zmluva je nepochybne spotrebiteľskou keďže napíňa znaky spotrebiteľskej zmluvy predvídané v § 52 a nasl. OZ. Ide o predtlačenú formulárovú (typovú) zmluvu, pri ktorej spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvňovať jej obsah, bez ohľadu na to, podľa akého právneho predpisu sa zmluva uzavrela. Je to predtlačená

formulárová zmluva, pri ktorej spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť jej obsah. Zmluvnými stranami sú POHOTOVOŠŤ s.r.o. (dodávateľ), ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci svojej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľom je tu fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. V danom prípade je síce v zmluve vyznačené, že úver bol žalovanej poskytnutý na výkon povolania, avšak možno konštatovať, že účel úveru uvedený v zmluve je zo strany veriteľa (dodávateľa) špekulatívny v snahe vyhnúť sa právnomu režimu spotrebiteľských úverov. Ani samotná žalovaná neuviedla, že by uvedený úver použila na svoju podnikateľskú činnosť. Je vecou veriteľa (dodávateľa), aby preukázal skutočný účel použitia poskytnutého úveru, a preto v prípade pochybností, či ide alebo nejde o spotrebiteľský vzťah, dôkazné bremeno spočíva práve na ňom (uznesenie Krajského súdu S. H. zo dňa 23.02.2010, Z. R. XXCoE/X/XXXX). Účel úveru - na výkon povolania je len všeobecný údaj, ktorý vôbec neposkytuje odpoveď na to, aký súvis má uzavretie zmluvy s povolaním tejto osoby - na aké konkrétne účely týkajúce sa povolania majú byť poskytnuté financie použité a žalobca v konaní tento účel ani nepreukázal. Zároveň ide aj o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na ktorú sa vzťahuje právna úprava zákona č. 258/2001 Z. z.

Súd sa napriek abstraktnosti zmenkových vzťahov zaoberal aj kauzou, t. j. dôvodom vzniku zmenky, pričom súd vychádzal z aj písomných pripomienok Európskej komisie zo dňa 12.2.2014, vo veci návrhu na prejudiciálne konanie podľa článku 267 zmluvy o fungovaní Európskej únie, podaný rozhodnutím Krajského súdu S. A. z 29.10.2013 súvisiaci s konaním CD Consulting s.r.o. proti O. S. ktorá sa týka výkladu článku 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS a článku 4 smernice rady 87/102/EHS. Podľa vyjadrenie Európskej komisie Smernica 87/102/EHS nezakazuje používanie zmienek v spotrebiteľských zmluvách, ale zo znenia článku 9 jednoznačne vyplýva, že členské štáty môžu povoliť ich používanie v spotrebiteľských zmluvách iba vtedy, ak zároveň zabezpečia vhodnú ochranu spotrebiteľa v takýchto situáciách. Podľa názoru komisie je potrebné pojem „vhodnej ochrany spotrebiteľa“ v zmysle čl. 9 smernice vykladať so zreteľom na článok 14 uvedenej smernice, ktorá zakazuje znížiť štandard spotrebiteľa. Vhodnou ochranou spotrebiteľa je preto chápať celkový právny rámec ochrany spotrebiteľa ako vyplýva z predpisov práva Únie a judikatúry súdneho dvora a zahŕňa preto aj povinnosť vnútroštátnych súdov ex offo skúmať nekalosť zmluvných podmienok. Hlavným rizikovým prvkom z pohľadu ochrany spotrebiteľa je abstraktný charakter zmenky, ktorý nepripúšťa, aby súd pri uplatňovaní zmenky prihliadal na kauzu pôvodného právneho vzťahu t.j. aby hodnotil pôvodnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere a skúmal či táto obsahuje nekalé zmluvné podmienky. Spotrebiteľ takisto nemá oprávnenie robiť námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k predošlému majiteľovi zmenky. Rešpektovanie abstraktného charakteru zmenky by bolo neprijateľné vo svetle judikatúry Súdneho dvora, ktorý vyslovil všeobecnú zásahu, v zmysle ktorej špecifiká súdneho konania, ktoré prebieha v rámci vnútroštátneho práva medzi dodávateľom a spotrebiteľom nemôžu predstavovať skutočnosť spôsobilú ovplyvniť právnu ochranu, ktorá podľa ustanovení smernice 93/13/EHS spotrebiteľovi musí byť poskytnutá, čo potvrdzuje aj článok 14 smernice 87/102/EHS. Ak pri vymáhaní dlžnej sumy z indosovanej zmenky vnútroštátny súd vôbec nemá možnosť ovplyvniť obsah spotrebiteľskej zmluvy a rozhodnúť o nekalosti niektorých zmluvných podmienok, ide o drastické zníženie právnej ochrany prináležiacej spotrebiteľovi a o porušenie zásady efektivity. V takomto právnom režime je potom nemožné alebo minimálne neprímerane ťažké, aby sa spotrebiteľ domohol ochrany svojich práv, keďže v konaní o vymáhanie pohľadávky nie je možné skúmať nekalosť zmluvných podmienok.

Podobnými zámermi sa riadi aj zákonodarca Slovenskej republiky, keď § 17 zákon č. 129/2010 s účinnosťou od 1.1.2011 zakázal veriteľom zabezpečiť spotrebiteľské úvery zmenkou. Táto vnútroštátna úprava dosahuje ciele predpokladané týmito smernicami. Abstraktný charakter zmenky bol spochybnený už v predchádzajúcej úprave spotrebiteľských úverov v Zák. č. 258/2001 Z.z. keď stanovil, že veriteľ smel prijať od dlžníka zmenku na zabezpečenie svojich nárokov, len ak zmenková suma v čase vyplnenia zmenky bola maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru s príslušenstva vo výške max. 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Ak by však došlo k súdному sporu je potrebné aby príslušný súd mal možnosť hodnotiť pôvodnú zmluvu, aby mohol posúdiť, či ide vôbec o spotrebiteľskú zmluvu a či zmenková suma rešpektuje limity uvedené v príslušnom právnom predpise. Ak však vnútroštátna úprava dotknutá vo veci samej neumožňuje, aby súd ex offo zamietol návrh zo zmenky, potom vnútroštátna úprava nie je v súlade so zásadou efektivity, keďže spotrebiteľom znemožňuje alebo nadmerne sťažuje uplatnenie ochrany spotrebiteľa.

Taktiež v súčasnosti je s účinnosťou od 1.5.2014 platné ustanovenie 5a Zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktoré takisto zakazuje zabezpečiť nárok zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou alebo šekom. Týmto ustanovením zákonodarca taktiež reaguje na potrebu priamej zákonnej úpravy stanovenej už spomínanými Smernicami záväznými už pred touto právnou úpravou.

Zo zjednocujúceho stanoviska Občianskoprávneho a Obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu zo dňa 20.10.2015 vyplýva, že ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že ak súd poukáže na prípadnú nekalú povahu či neprípustnosť uplatneného nároku, je súd povinný zabezpečiť prieskum tohto nároku. Teda aj v danom konaní bol súd povinný z úradnej moci skúmať, či sa nejedná o spotrebiteľský vzťah a to bez ohľadu na to, že sa v danom konaní uplatňuje právo zo zmenky.

Súd sa s vyššie uvedeným v plnom rozsahu stotožnil a z toho dôvodu súd pristúpil k preskúmaniu kauzy zmenky teda toho na základe akej zmluvy zmenka vznikla, či táto zmluva je platná a obsahuje všetky náležitosti, či táto zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky a či suma na zmenke, ktorú vyplnil žalobca zodpovedá nároku žalobcu z predloženej úverovej zmluvy. Je to hlavne z dôvodu, že v danom prípade samotným podpisom zmenky (listiny ako takej), za súčasného uplatnenia nárokov zo zmenky spôsobom ako ich uplatnil žalobca, by sa vylúčila možnosť použiť na daný spotrebiteľský úver právnou úpravu týkajúcu sa spotrebiteľských zmlúv a spotrebiteľských úverov. Podpisom zmenky by sa vylúčila možnosť súdu skúmať, či zmluva o úvere obsahuje náležitosti, ktoré vyžaduje právna úprava týkajúca sa spotrebiteľských zmlúv a to najmä zák. č. 258/2001 Z.z. a v súvislosti s tým, či suma, ktorú spoločnosť POHOTOVOST, s.r.o. doplnila do zmenky ako dlžnú sumu, zodpovedá skutočnému dlhu žalovanej.

Na základe uvedeného súd skúmal, či uplatnená pohľadávka čo sa týka výšky uplatnenej istiny a príslušenstva je dôvodná v súlade s právnou úpravou vzťahujúcou sa na daný prípad.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žaloba bola podaná dôvodne len čiastočne. Súd posúdil obsah zmluvy a Všeobecné podmienky a má za to, že zmluva medzi účastníkmi bola platne uzavretá. Zo samotnej spotrebiteľskej zmluvy súd zistil, že na základe nej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 250,- eur, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť zvýšený o sumu poplatku vo výške 242,- eur (z ktorého podľa bodu 12. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru predstavuje úrok 1/3 poplatku, a zvyšné 2/3 náklady za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy so všetkou administratívou). Poplatok za spracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere a administratívne náklady s tým spojené, ktoré v danom prípade tvoria 96 % z celkového objemu poskytnutého úveru (splatnosť úveru 3 mesiacov), súd považuje za neprimerane vysoký s ohľadom na to, že ide o zmluvu, ktorá pozostáva len z jedného listu, v ktorom sa do predtlačенých rámečkov dopĺňajú len údaje týkajúce sa identifikácie dlžníka, výška úveru s poplatkom a dĺžka splácania + suma splátok) a nie je zrejmé, že by s uzatvorením a spracovaním zmluvy o jednom liste boli spojené tak vysoké administratívne náklady.

Po preskúmaní zmluvy mal súd za to, že zmluva je koncipovaná tak, že je hrubým spôsobom narušená rovnováha medzi právami a povinnosťami zmluvných strán a to najmä, ale nielen, v ustanoveniach o zabezpečovacích prostriedkoch (zmluvná pokuta, blankozmenka a pod.) a zároveň je celá zmluva koncipovaná výlučne len na prospech veriteľa bez toho, aby sa mohol dlžník aspoň minimálne zákonnými prostriedkami brániť. Rovnosť a vyváženosť práv a povinností zmluvných strán nie je zmluvou zabezpečená, práve naopak, zmluva obsahuje samé povinnosti dlžníka, sankcie za porušenie povinností v neprimeraných výškach - napr. zmluvná pokuta bez ohľadu na výšku poskytnutého úveru a pod., ale žiadne práva dlžníka a samé práva a výhody veriteľa a žiadne povinnosti veriteľa.

Súd preskúmal zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru aj z pohľadu náležitostí, ktoré má zmluva obsahovať podľa § 4 ods. 2 Zák. č. 258/2001 Z.z. a zistil, že zmluva neobsahuje RPMN ako náležitosť zmluvy podľa § 4 ods. 2 písm. j) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, neobsahuje ani výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov ako náležitosť ako náležitosť zmluvy podľa § 4 ods. 2 písm. i) zák. č. 258/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zmluva obsahuje len údaj o počte splátok 12, výšku splátky 41,- eur a to, že prvá splátka má byť uhradená 12.2.2010. Z toho ale potom nie je zrejmé aká časť splátky je určená na splátku istiny, aká časť na splátku úroku, prípadne aká časť pripadá na splátku poplatkov. Tieto údaje neobsahujú ani VOP, ktoré patria k zmluve ani splátkový kalendár. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a jeho ochrana) potom zodpovedá len taký výklad ustanovenia § 4 ods. 2 písm. k)

z. č. 258/2001 Z.z., ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže učiniť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie výšky splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (u každej takejto čiastkovej položky), čo je práve dôkazom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa (ktorý by takto nemal byť pri rozhodovaní sa, či zmluvu uzavrie, zavádzaný ani problematickým údajom o úrokoch a poplatkoch, z ktorého nebude schopný vyvodiť, aké bude skutočné navýšenie sumy reálne mu poskytnutej a teda i celková cena, za ktorú si požičiava a ktorú takto bude povinný veriteľovi vrátiť). Termín a výšku splátky úroku a istiny neobsahoval ani splátkový kalendár. Zmluva ďalej neobsahovala ani konečnú splatnosť úveru ako náležitosť zmluvy podľa § 4 ods. 2 písm. g) Zák. č. 258/2001 Z. z.

Vzhľadom na tieto chýbajúce náležitosti zmluvy súd považoval zmluvu o spotrebiteľskom úvere za platnú, ak však neobsahuje uvedené náležitosti a v zmysle § 4 ods. 3 Zák. č. 258/2001 Z.z. daný poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Súd mal v predmetnej veci preukázané, že žalovanej bol poskytnutý úver v celkovej výške 250,- eur, ktorý je bezúročný a bez poplatkov. Len za zapltenie tejto sumy vznikol navrhovateľovi resp. jeho právnenému predchodcovi nárok a len suma 168,- eur mohla byť na zmenke vyplnená, keďže ku dňu vyplnenia zmenky žalovaná z poskytnutého úveru uhradila dve splátky spolu vo výške 82,- eur, čo bolo preukázané oznámením spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. o uhradených splátkach (č.l. 79 spisu).

Vzniku zmenkového záväzku predchádzalo uzatvorenie tzn. zmenkovej zmluvy resp. dohody o plnení záväzku alebo zabezpečení predmetného záväzku zmenkou. Ide o uzatvorenie zmluvy medzi veriteľom a dlžníkom o zabezpečení konkrétneho záväzku zmenkou. Zmenková zmluva je bezprostredným dôvodom vzniku zmenky a zmenkového záväzku. Táto zmluva je spojovacím článkom, ktorý spája všeobecný záväzok, ktorý zmenka zabezpečuje so zmenkou. Ide o nepomenovanú zmluvu, a preto podmienky jej platnosti, obsahové náležitosti a prípustnosť treba posudzovať podľa predpisov upravujúcich záväzok, ktorý má byť zmenkou zabezpečený. Neplatnosť zmenkovej zmluvy nie je dôvodom neplatnosti zmenky, avšak dôsledkom neplatnosti zmenkovej zmluvy je stav, ako keby žiadna zmenková zmluva neexistovala. Pri neexistencii zmenkovej zmluvy nie je podklad na to, aby sa konkrétna zmenka považovala za zabezpečovaciu zmenku vo vzťahu ku konkrétnej pohľadávke t. zn. chýba tu vzťah medzi konkrétnou pohľadávkou a zmenkou, ktorá by ju mala zabezpečovať (Rozsudok NS SR Z.. R.. X P. S. XX/XXXX).

V uvedenom prípade pôvodný záväzkový vzťah je upravený zákonom č. 258/2001 Z. z., ktorý v čase vzniku zmenky výslovne nezakazuje zabezpečenie spotrebiteľského úveru ako aj plnenie záväzku zo spotrebiteľského úveru zmenkou. Súd však dospel k záveru, že Dohoda o vyplnení zmenky je v rozpore so zákonom a nebola so žalovanou individuálne dohodnutá. Bežný spotrebiteľ nemá predstavu o fungovaní a právnych dôsledkoch zmenkových záväzkov, nie je schopný posúdiť právne dôsledky uzavretej dohody o zabezpečení záväzkového vzťahu zmenkou, ako aj dohody o vyplnení blanco zmenky, a to posilnenie práva a jeho vymožitelnosti na strane dodávateľa na jeho úkor. Bežný spotrebiteľ bez akéhokoľvek právnického vzdelania nevie vyhodnotiť aké riziko pre neho znamená podpísanie zmenky a ako tým „uľahčí“ vymožitelnosť pohľadávky veriteľa. Neplatnosť zmenkovej zmluvy sama o sebe nie je dôvodom neplatnosti zmenky. Neplatnosť zmenkovej zmluvy však znamená neexistenciu kauzálneho vzťahu medzi konkrétnou pohľadávkou a zmenkou, ktorá ju mala zabezpečovať t. zn. v uvedenom prípade nedošlo k platnému vzniku zmenkového záväzkového vzťahu. Predložená zmenka je po formálnej stránke platná, avšak záväzok ktorý vznikol medzi žalobcom a žalovaným pri poskytnutí spotrebiteľského nemohol byť platne zabezpečený zmenkovou zmluvou a následne zmenkou.

Podľa predloženej zmenky zmenková suma bola vyplnená vo výške 434,- eur. Z toho vyplýva, že veriteľ si na zmenke mohol vyplniť ľubovoľnú sumu teda aj takú ktorá by predstavovala neprijateľné poplatky alebo zmluvné pokuty. Súd poukazuje i na rozhodnutie Krajského súdu S. H. Z..R.. XCoE/XXX/XXXX-XX z 29.2.2012, v ktorom sa už zaoberal dohodou o vyplnení zmenky uvedenou vo VPPU zmlúv o úvere remitenta POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a v ktorom vyslovil, že táto dohoda je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. k/ a o/ Obč. zák., ktorá stavia spotrebiteľa (žalovaného) do výrazne nevýhodného postavenia a sleduje cieľ obísť právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Predmetná dohoda je súčasťou VPPU, ktoré sú súčasťou zmluvy o úvere, pričom poskytuje veriteľovi neprímeranú výhodu v tom, že hoci je limitovaný vo výške zmenkovej sumy, je len na ňom, aby určil,

aká je výška jeho nárokov voči dlžníkovi ku dňu vyplnenia zmenky. Takýmto spôsobom môže veriteľ v podstate jednostranne určiť výšku dlhu dlžníka bez toho, aby bola táto výška preskúmateľná, keďže zmenka je abstraktný právny úkon, čo súd považoval jednoznačne za bezdôvodné zvýhodnenie veriteľa na úkor dlžníka a obchádzanie predpisov chrániacich spotrebiteľa v spotrebiteľských právnych vzťahoch. Vzhľadom k tomu sú považuje dohodu o zabezpečení zmluvy zmenkou za neprijateľnú podmienku a z toho dôvodu neplatnú, keď táto dohoda je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa. Z toho dôvodu súd na vystavenú zmenku v danom prípade ani neprihliadal.

Takáto dohoda o zabezpečení všetkých pohľadávok vrátane pokút zmenkou je nielen z dôvodu jej neurčitosti a nezrozumiteľnosti neprijateľnou zmluvnou podmienkou, opäť neprimerane zhoršujúcou postavenie spotrebiteľa, ale je aj v priamom rozpore so zákonom. Zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch výslovne limituje možnosť zabezpečenia spotrebiteľského úveru zmenkou s vyplnenou zmenkovou sumou a to do výšky nesplatnej istiny a príslušenstva maximálne do výšky 30 % pôvodnej istiny. Inú dohodu prekračujúcu uvedené zákonné ustanovenie možno považovať či už za neprijateľnú zmluvnú podmienku, alebo za obchádzanie zákona, ktoré majú rovnaký právny dôsledok a to neplatnosť takéhoto dojednania. V zmysle predmetného zákonného ustanovenia teda veriteľ POHOTOVOSTĚ, s.r.o. mohol vyplniť zmenku nanajvýš na sumu 325,- Eur (184,- Eur ako istina plus 30%). To, že vyplnil zmenku na sumu 434,- Eur (teda o 10,- Eur viac, než poskytol žalovanej a o 109,- Eur viac, než mohol podľa citovaného zákona) znamená porušenie § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. Zmenku takto vyplnenú veriteľ nesmel prijať a už vôbec ju nesmel ďalej postupovať.

Vzhľadom k tomu súd považuje dohodu o zabezpečení zmluvy zmenkou za neprijateľnú podmienku a z toho dôvodu neplatnú, keď táto dohoda je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa. Z toho dôvodu súd na vystavenú zmenku v danom prípade ani neprihliadal.

Tieto skutočnosti boli zároveň aj dôvodom, že zákonodarca priamo v zákone nepripúšťa vystavenie zmenky v súvislosti so zabezpečením spotrebiteľského o vzťahu a to v ustanovení § 5a ods. 1 písm. b) z. č. 250/2007 ktoré nadobudlo účinnosť dňa 01.05.2014.

V danom prípade, ako už bolo konštatované, nebolo sporné, že vystavená zmenka bola zabezpečovacou zmenkou, teda veriteľ mohol prijať od odporcu ako dlžníka zmenku na zabezpečenie svojho nároku zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 11.1. 2010.

Keďže suma na zmenke nebola vyplnená v správnej výške a prevyšuje sumu na ktorú vznikol navrhovateľovi nárok, súd na sumu uvedenú v zmenke neprihliadal a v konaní sa zameril na dokazovanie koľko zo sumy poskytnutých peňažných prostriedkov je žalovaná povinná ešte žalobcovi uhradiť na základe zmluvy o úvere.

Z tvrdenia navrhovateľa v návrhu na začatie konania ako zo splátkového kalendára vyplýva, že žalovaná uhradila sumu vo výške 82,- eur. Súd preto vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti uložil žalovanej povinnosť uhradiť navrhovateľovi sumu vo výške 168,- eur, ktorá predstavuje poskytnutý úver bez úrokov a poplatkov vo výške 250,- eur po zohľadnení čiastočnej úhrady a vo zvyšnej časti súd návrh zamietol.

Súd priznal žalobcovi úrok vo výške 6 % ročne sumy 168,- eur od 5.10.2010 do zaplatenia, nakoľko takto žiadaný úrok neprevyšuje zákonný úrok z omeškania podľa § 517 Občianskeho zákonníka a podľa nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

Súd žalobu zamietol v časti zmenkového úroku vo výške 0,06 % denne zo sumy 434,- Eur od 22.7.2010 do zaplatenia (pôvodne uplatňovaný vo výške 0,25 % denne), keďže tento úrok je v rozpore so zákonom. Podľa čl. I § 48 ZZŠ je zákonom stanovená výška zmenkového úroku a to na 6 % ročne. Pokiaľ mal oprávnený zo zmenky na myslí úrokovú doložku podľa čl. I § 5 ZZŠ, muselo by to byť zo zmenky jednoznačne zrejmé, keďže zmenka ako cenný papier je prísne formálna a teda nemôže pripúšťať rôzne dohady/úvahy o tom, čo sa má daným údajom na zmenke na myslí. Preto ak uvedený úrok označil ako „zmenkový úrok“ , jedná sa o zmenkový úrok upravený v čl. I § 48, ktorého výška je v rozpore so zákonom. Pokiaľ by súd akceptoval uvedenie zmenkového úroku 0,25% denne ako úrokovú doložku podľa čl. I § 5, musel by skonštatovať neurčitost' toho údaja, keďže zo zmenky nevyplýva, z akej sumy sa má tento úrok počítať ani dokedy (pričom v žalobe žiada priznať tieto úroky do zaplatenia). Aj keď v zmenkovom zákone nie je výslovne uvedené dokedy je možné požadovať úroky vyplývajúce zo zmenky,

výkladom ust. čl. I § 48 ZZŠ možno dôjsť k záveru, že úroky uvedené na zmenke (podľa čl. I § 5) je možné požadovať iba do splatnosti zmenky a od splatnosti pri nezaplatení zmenky, kedy pôvodný zmenkový záväzok je nahradený záväzkom postihným, potom je možné požadovať už zmenkové úroky uvedené v čl. I § 48 v zákonnej výške. Prijatím opačného názoru, teda že po splatnosti zmenky možno požadovať úroky uvedené na zmenkovej listine ako aj zmenkové úroky, by zmenky obsahujúce úrokovú doložku boli zcela bezdôvodne privilegované oproti ostatným zmenkám, pretože by oprávnený zo zmenky mohol žiadať viac, než umožňuje ust. čl. I § 48 (viď Rozsudok Vrchného soudu S. P. Z..R.. XCmo XXX/XXXX). Navyše súd už konštatoval, že vystavená zmenka je neplatná.

V časti sumy 1,45 eur predstavujúcu zmenkovú odmenu súd návrh zamietol z dôvodu, že súd žalobcovi nepriznal sumu uvedenú na zmenke a z toho dôvodu žalobcovi nevznikol nárok na zmenkovú odmenu, ktorej výška je závislá od sumy uvedenej na zmenke. Navyše súd už konštatoval, že vystavená zmenka je neplatná.

Súd rozhodoval o trovách konania s použitím ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. V konaní bola úspešnejšia žalovaná, ktorá mala úspech v sume 266,- eur, o ktorú bol návrh zamietnutý, čo predstavuje úspech 61 %, a žalobca mal úspech v časti sumy 168,- eur, čo predstavuje úspech 39%. Súd však žalovanej náhradu trov nepriznal, keďže si trovy konania neuplatnila ani nevyčíslila a zo spisu jej žiadne trovy nevyplývajú.

Súd v súlade s ustanovením § 160 ods. I O. s. p. povolil žalovanej zaplatať priznanú sumu v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určil, z dôvodu, že súd má za to, že nie je v schopnostiach žalovanej splatiť celý dlh naraz. Žalovaná poberá dôchodok vo výške 134,- eur, z ktorého prispieva na bývanie. Výšku určených splátok súd považuje za primeranú k výške priznanej pohľadávky a pomerom žalovanej a zároveň má súd za to, že povolením splácania dlhu v splátkach nebudú ohrozené práva žalobcu, a to vzhľadom na osobu žalobcu a výšku priznanej sumy.

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu, ku Krajskému súdu S. H., vo dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).